

PÄRSKE

Pärske 2/2006

Uuden Seelannin vesillä s. 8

ASKR kutsuu Norjaan s. 12

Melomaan avoimin
aistein s. 6

Kesän retket
s. 14

Pärske 2/06 HELSINGIN MELOJIEN TIEDOTUSLEHTI ISSN 1239-1107

Päätoimittaja, toimitus ja taittoMarja Niemi parske@helsinginmelojat.fi
puh. 040 770 1061

Pärske 3/06 postitetaan seuran jäsenille lokakuun alussa.

Aineisto lehteen viimeistään 18.9. 2006. Sovi jutuista ja kuvista etukäteen.

Kansi

Luolamelontaa Uudessa-Seelannissa. Kuva Tommi Korhonen.

Pärske 2/06

Pärskeen pää	s. 3
Toimet ja talkoot	s. 4
Esittelyssä	s. 5
Kuinka opin havainnoimaan lintuja?	s. 6
Uusin silmin	s. 7
Merimelontaa Uudessa-Seelannissa	s. 8
Retkikyselyn satoa	s. 11
Polkkaa Lofoottien liepeillä	s. 12
Koulutuskuvioista	s. 13
Kesän retkikalenteri	s. 14
HeMen toimihenkilöt	s. 15
HeMen maksut v. 2006	s. 16

Kanoottivajat

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)
Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan sillan länsipuolella)

HeMen hallitus v. 2006

PuheenjohtajaJukka Honkala puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi
040 507 0880**Varapuheenjohtaja**Markku Soikkeli markku.soikkeli@suomi24.fi
040 581 6599, (09) 3967 2487 (t.)**Sihteeri**Eeva Hagel sihteeri@helsinginmelojat.fi
0400 774 520**Muut jäsenet**Marja Niemi parske@helsinginmelojat.fi
040 7701061 (k.) 040 779 7061 (t.)Mirja Hämäläinen mirja.hamalainen@fimnet.fi
050 5252843Paula Suurseppä paula.suurseppa@netsonic.fi
040 5639490

Roska melontaretkellä

Melonnin brush up-illassa keväällä 2005 palauteltiin laji mieliin.

Kun luonto pääsee uutisiin, pohditaan laskeutuuko Suomeen muuttolintujen mukana H5N1 ja pandemia. Tai turmeleeko tankkereista vuotanut öljy Itämeren ja meidän rannikkomme?

Uutismedia saa tulvista, rajumyrskyyistä ja jopa katoille sataneesta lumesta näppärästi ainekset draamaattisiin jatkokertomuksiin. Luonto näissä tarinoissa arvaamaton tekijä, joka iskee kuin tsunami.

Joku Pärskeen lukijoista varmaan tietää, vaikuttaako ihmisen toiminta välillisesti myös mannerlaattojen liikkahduksiin. Moneenhan me vaikuttamme, ilmaston lämpenemiseen,

jäätiköjen sulamiseen, lintujen sairastumiseen ja vesistöjen huonoon kuntoon. Isoihin asioihin, joita miettiessä voi vaipua epätoivoon heti ensi minuuteilla.

Pienet teot voivat joskus helpottaa isoissakin ongelmassa, vaikka maailma ei niitä tekemällä heti pelastukaan. Pienet teot voivat myös kasvaa suuriksi, jos tekijöitä on paljon. Moni ehkä kuuluukin jo roska päivässä -liikkeeseen? Melojien alajaostoksi voisi perustaa (ehkä on jo perustetukin?) roska melontaretkellä -osaston. Melojille on varmaan varsin itsestään selvää tuoda omat roskat retkeltä pois, mutta siinä samassa niitä kenties kulkisi yksi enem-

mänkin. Etenkin ilta- ja päiväretkillä kajakissa on tavallisesti tilaa yllin-ylliin.

Roskien kerääminen tekee ympäristöstämme turvallisemman. Kuu- luuhan lasinsirujen varominen rannoilla meidän kaikkien turvatoimiin. Seuraavassa muutama ohje roskien kerääjille ja luonnossa liikkujille:

- 1) Jos keräät roskia paljain käsin, pese kädet keräämisen jälkeen.
- 2) Jos mahdollista, suojaa kätesi hanskoilla kun keräät rikkottua lasia tai erityisen likaisia roskia. Helsingissä Rakennusvirasto on myös jakanut pihtejä roskaliikkeen jäsenille.
- 3) Tupakantumpeja kerätessä voit käyttää keräyssuojana myös maahan pudonneita puiden lehtiä, pieniä muovi- tai karkkipusseja, paperinäiliinaa tms.
- 4) Älä koske huumeruiskuun paljain käsin, vaan pane se hanskat kädessä tai suojavälinettä käyttäen suljetuun astiaan ja vie apteekkiin. Huumeruisku on ongelmajäte.
- 5) Sairaiden tai kuolleiden lintujen, lintujen ulosteiden tai likaisten sulkien koskettelua vältetään tai ainakin pestään kädet hyvin sen jälkeen.

Eipä muuta kuin melomaan – ja keräämään roskia rannoilta.

Tässä Pärskeessä seikkaillaan maailman merillä, mutta listataan myös seuran runsasta lähemmille vesille suuntautuvaa retkitarjontaa. Toivon meille kaikille – ja erityisesti uusille jäsenille – oikein hyvää melontakesää. Tervetuloa siis kesän linnun, aallon keinutus ja lämpimän rantakallion kosketus!

Marja Niemi

Talkoot ja toimet

Ajantasaiset tiedot vapaista talkoopanoksista
Maija Airakselta: talkoot@helsinginmelojat.fi.
Ilmoita Maijalle, kun olet tehnyt oman panoksesi!

Vajat kesäkuuntoon!

Siivous- ym. talkoilua jälleen tarjolla seuran vajoilla.

- SS lauantaina 13.5. alkaen klo 10, tiedustelut Jyrki Uotila
 - MM lauantaina 20.5. alkaen klo 10, tiedustelut Jukka Honkala
- Tervetuloa!

Haluatko käyttää puolet seuran rahoista?

Kalustonhankinnoista vastaava olisi halukas jakamaan tehtäväänsä jonkun toisen hankinnoista kiinnostuneen kanssa. Jos innostuit, otapa yhteyttä Ristoon ja kysele lisätietoja risto.lehtivaara@kolumbus.fi

Pärske hakee toimitusta

Löytyykö HeMestä lehden tekijöitä? Pärske on jäämässä ilman päätoimittajaa, toimitusta ja taittajaa vuoden 2007 alussa, ellet ilmoittaudu hommaan! Lehti voi hyvin, sillä aktiivisia avustajia riittää. Näköalapaikka ja kiva talkoohomma, josta riittää useammallekin kuin yhdelle. Lisätiedot: Marjalta, parske@helsinginmelojat.fi

Vajavastaavaksi Mustikkamaalle?

Lisätietoja hommasta Taru Saxbergiltä p. 0400 609 039 tai muulta vajaryhmältä (ks. toimihenkilöt s. 15). Ilmoittautua voi esim. Jukalle, puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi tai 040 507 0880.

Kirjoille ja cd-levyille varasto?

Seuralla on noin hyllymetri melonta-aiheisia kirjoja ja cd-levyjä (mm. Saaristomeren merikorttisarja). Kuka varastoisi aineiston kotiinsa ja listaisi sen? Listan voisi heittää www-sivuille ja aineistolle miettiä lainauskäytännöt seuran jäsenille? Ota yhteyttä Jukkaan eli puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi tai 040 507 0880.

Ryhtyisitkö taloudenhoitajaksi?

Hommaan voisi ryhtyä kesällä, alkeiskurssi-hässäköiden jälkeen. Taloudenhoitaja vastaa seuran juoksevista maksuasioista (jäsenmaksuseuranta, laskujen maksu ja tiliotteiden ja kuittien mapitus kirjanpitäjää varten).

Seuralla on kunnon printteri, mutta ei tietokonetta käyttöön. Ohjelmistoista avuksi olisivat word, excel ja access sekä nettiyhteys laskujen maksuun kotoa käsin.

Lisätietoja ja perehdytys Tuijalta s-postitse talousasiat@helsinginmelojat.fi tai 050 463 6916 (iltaisin).

Pärske yhdistää nimet

kasvoihin (tai selkiin).

Nyt vastausvuorossa ovat meriretkikurssin vetäjät, kokeneet mertenkyntäjät Anna Leena Lind ja Auli Köresaar.

Miksi ja milloin aloit meloa?

Auli: Vuonna -71 Vantaanjoella, se oli menoä ensi kokeilusta, kajakki ja minä kuuluimme yhteen.

Alli: Merimeloiden kursseilla, vuonna 1980.

Melonnan syvin olemus?

Auli: Jaakko Mäkikylää ja jotakuta muuta lainaten; yksi veto – yksi elämä.

Alli: Aalokko.

HeMe on yksi melontaseuroista johon kuulut.

Millaista on HeMe-melonta/toiminta?

Auli: Aktiivista.

Alli: Vaikea vastata lyhyesti, olen niin vanha hemeliitti, että seura on kokenut vuosien aikana monenlaisia transformaatioita.

Mihin melontaan liittyvässä ET vielä ole ollut mukana?

Auli: Järjestötoiminnassa ja melontalajeista poolossa ja freestylessä.

Alli: Onnettomuudessa.

Mitä uutta melonnan saralla aiot vielä tehdä?

Auli: Joissakin paikoissa olisi kiva vielä meloa mm. Grönlannissa jäävuorien seassa.

Melontaretkeily on hyvä harrastus lasten kanssa. Pitäisi rohkaista ihmisiä ottamaan lapsia mukaan melontaan.

Alli: Voisin vaikka rakentaa kanootin ja kokeilla myös purjekanoottihommia. Ja uusia paikkoja.

Hyvän melontaretken elementit?

Auli: Hyvän olon saa aikaiseksi vaikkapa ihonkuorinta raesateessa, munkkikahvit, säileät lämpöiset kalliot, kukkameret luodoilla, lокkien räähkyminen, aaltojen loiske tai rasvatyyni veden pinta.

Alli: Hyvä seura kruunaa hyvän retken. Aika.

Ilkka Salmi

[esittelyssä]

Alli ja Auli taituroivat Villingin salmen läpi.

Pahin retkimoka ja kuinka siitä selvittiin?

Pahin retkimoka ja kuinka siitä selvittiin?

Auli: Riittämättömät varusteet ja ruoka ovat johtaneet aikanaan hypotermian partaalle toukokuoisella parin viikon melontaretkellä, jolloin yöllä ei saanut nukkua ja päivällä oli pakko liikkua kylmyyden vuoksi. Hyvä melontaystävä pakotti omaan telttaansa ja lämmitti, toinen teki ruokaa. Opetus: tarkkailla lajitovereitanne ja puuttukaa ajoissa!

Alli: Unohdin ottaa villapaidan. Lisäksi jotkut kertovat sellaista outoa juttua, jossa polleena kehuin rannassa jo pakanneeni muiden yhä ähistessä ja – kuulemma – jättäneeni viikon ruuat kotiin. Kaupan täti sääli onneksi lauantai-iltana. Tämähän on tietenkin vain kuulopuhetta.

Onko melontareissua ylitse muiden?

Auli: Ehkä ensimmäinen yksinmelonta Käärneluodolle. Tajusin, että ei melonta tämän kummempaa ole, ja että tästä alkaa vapaus... ja alkoi, melanveto kerrallaan.

Alli: Kyllä edelleen Tromssan retki on ehkä ykkösiä ja sitten kakkosina muutamat hienot sumumelonnat.

Minne melot kesällä 2006?

Auli: En vielä tiedä tarkkaan, täytyy jättää tilaa yllätyksille. Sisävesillä, Suomenlahdella, Pohjanlahdella, Atlantilla...

Alli: Suolaiseen veteen.

Millä melot?

Auli: Retket omalla Nordkapilla. Päivälenkeille käy kaikki seuran

kajakit. Opettelen inkkarimelontaa pian lähestyvän vanhuuden varalle. Avokanoottiin on helpompi mennä rollaattorin kanssa.
Alli: Kajakilla pääsääntöisesti. Inkkarissa puutuu aina kankku.

Jos melontaa ei olisi, miten olisit viettänyt kajakissa istutun ajan?

Auli: Tutkimalla elämäntarkoitusta jollakin vaihtoehdoisella tavalla.
Alli: Tylsemmin.

Mottosi?

Auli: Ei tää niin vakavaa ole.
Alli: Lainaan joskus näkemääni jaloa ajatelmää:
I wish to die peacefully in sleep like my grandfather
Not screaming in terror like the passengers of his bus.

Kuinka opin havainnoimaan lintuja?

Päätoimittaja lähetti viestin ja pyysi juttua melonnasta ja lintuharrastuksesta. En luvannut. Vetosin mielestäni hyvään syyhyyn, vaan en kehdannut ihan jyrkästi kieltäytyäkään. Tässä sitä sitten kuitenkin ollaan. On vielä sanottava, etten ole himobongari. En kuulu lintutieteelliseen yhdistykseen. Mikä minä olen kertomaan teille lintuharrastuksesta?

Tilannetta voisi ehkä kuvailla näin. Minulle retkimelonta on liikkumista luonnossa. Yritän pitää silmät sekä korvat auki ja tehdä havaintoja ympäristöstä. Tällöin huomaa itse asiassa kaikenlaista kiinnostavaa, joka lisää retken nautittavuutta. Resepti on vapaasti käytettävissä.

Syvenny havaintoon

Saa ehkä enemmän irti, jos jaksaa syventyä havaintoon. Millaisen linnun oikeastaan näen? Millainen sen väritys on missäkin kohdassa. Missä ympäristössä ja koska sen havaitsin. Mitä se teki? Miten se

äänteli? Jos kirjoittaa havainnon ylös, tunnistaminen on jälkikäteen helpompaa.

Tunnistamisen oppiminen vaatii toki harjoittelua. Mutta vähitellen voi esimerkiksi todeta, että vaikka ei ensi näkemältä tunnista lintua, tietää sen olevan joku rastas. Tai että en nähnyt tuon vesilinnun värejä ollenkaan, mutta ruumiin muoto viittaa sorsaan ja pieni koko ja lyhyt kaula taviin. Linnut eivät ole enää irrallisia olioita, vaan kuuluvat johonkin ryhmään (rastaat, kyyhkyt, pöllöt...).

Tiettyjä lajeja voi odottaa näkevänä matalissa ruohoisissa merenlahdissa, mutta ei laajoilla selkävessillä, toisia kivisillä luodoilla jne. Jotkut taas havaitsee parhaiten yöllisestä laulusta. Yksittäiset palaset alkavat muodostaa kokonaisuuksia ja havainnointi helpottuu.

Havainnoitiin myös oppii. Olen yhden kesän tutkinut kansallispuiston luontoa yhdessä erään tosi lintumiehen kanssa. Aina kun ta-

pasimme linnunpesän, hän rengasti poikaset. Alussa hän löysi melkein kaikki linnunpesät, mutta muutaman viikon päästä enää vain runsaat puolet. Minäkin olin oppinut ”näkemään” ne.

Aistit auki, kiikarilla tai ilman

Luonnosta voi toki nauttia ilman, että pystyy määrittämään eri lintulajit. Arktisten muuttajien – Pohjoisella Jäämerellä pesivien vesilintujen – taas takaisinvoi olla upea kokemus, vaikka tietäisi lainkaan, onko vuorossa allin, hanhi vai mustalintu. Keskeistä lienee se, että katselee, kuuntelee ja ihmettelee avoimin aistein ja mielin.

Melonta ja vesilinnut kuuluvat yhteen minun kokemukseni. Itse asiassa olen kuitenkin käyttänyt kiikaria, tuota lintumiehen oivaa apuvälinettä kajakissa hyvin harvoin. Koen sen hankalaksi. Ja jos liikaa keskittyy kiikarointiin, voi kaatua helposti. Vesitiivillä kiikarilla olisi puolensa noissa olosuhteissa. Avokanootti on kiikarille jo paljon parempi alusta.

Tokikaan kajakista kiikarointi ei ole välttämätöntä. Melomalla pääsee näppärästi luodoille, saarille, rannoille, joilla on paljon luonnonihmeitä. Kanootti on jopa hiukan liiankin hyvä kulkuväline. On syytä kunnioittaa lintujen pesimärauhaa ja mennä lintuluodoille ja pesimäruvikoihin vasta loppukesällä, jos silloinkaan.

Sumuisten vesien allit

Mikä sitten on ollut upein lintumelontaretkeni?

Monista voisi varmaan kertoa, mutta ensimmäisinä nousivat mieleen ”alliretket”. (Nimi ei ole minun keksimäni eikä sillä ole mitään tekemistä erään seuramme jäsenen kanssa.) Alliretket olivat kevään ensimmäinen viikonloppuretki huhti-toukokuun vaihteessa. Niitä lienee ollut kaksi, toinen länteen, toinen itään.

Tapasimme sisäsaaristosta päästyä isoja allilaumoja, jotka olivat tauolla matkallaan pohjoiseen... Ja sitten kuva kummaltakin retkeltä. Lännessä yövyimme Espoon ulkosaarilla. Illalla saaren edustalla kierteli satoja, jollei tuhansia lintuja. Yölläkin kuuli teltaan niiden toistavan omaa nimeään.

Itäisellä retkellä oli aamulla sumua. Emme voineet jatkaa matkaa yli selän ja laivaväylän, sillä sinne ei ollut tuossa säässä menemistä. Muutimme reittiä ja meloimme pohjoiseen säilyttäen jatkuvasti näkyvyyden saariin. Sumuharventumissa tapasimme tuon tuostakin alleja, jotka vähät välittivät meistä. Kaiken taustalla kuuluivat laivojen sumutorvien möreät huudot.

Sitä vain kiinnostuneet omalle alliretkelle!

Pesä väylämerkin päällä

Tai sitten kalasääsket Perämeren kansallispuistossa. Jouduimme kesken päivän poikkeamaan saareen, sillä sumun takia näkyvyys oli heikko. Kalasääskipariskunta oli todennut, että väylämerkit oli perustettu kunnolla ja niinpä pari oli koonnut oman pesänsä rakennelman huipulle. Oli elokuu, mutta poikaset, muistaakseni kaksi olivat vielä pesässä. Emot olivat hieman hermostuneita maihinlaskustamme, vaikka meistä ei olisi ollut kiipeämään sateen liukastamaa rakennelmaa ylös pesän huimiin korkeuksiin.

Tällaisia kuvia on (onneksi) muistissani iso kasa.

Lähde vesille, havainnoi avoimin aistein ja kerää omat elävät luonto-kuvasi!

Hannu Airola

Tuorein silmin

Melontakärpänen iski minuun viime talvena. Onneksi HeMen kurssi-ilmoittautuminen alkoi vasta kärpäsen pureman jälkeen, ja onnekaana pääsin kurssille samana keväänä.

Kiinnostus melontaan syttyi veneilyharrastuksen myötä. Veneestä käsin melonta vaikutti rentouttavalta ja luonnonläheiseltä, veneellä kun ei rantojen tuntuun aina pääse. Myös muutamat ystäväni olivat löytäneet melonnan. Heidän innoittamana sitten uskaltauduin toukokuun kurssille, vaikka tiesinkin kurssiin kuuluvasta ”pulahdusharjoituksesta” hyiseen meriveteen. Kylmä vesi ei ole varsinaisesti mieleeni, mutta kun muutkin sen tekevät, niin miksen minäkin!

Ensimmäisen melontakesän aikana ei kilometrejä kovin paljoa kertynyt, mutta opin silti paljon. Itsevarmuus kasvoi jokaisen melontaretken jälkeen. Ensimmäinen itsenäinen retki tuntui aluksi jännittävältä, kun ei mukana ollutkaan ohjaajaa, jolta kysyä tarvittaessa apua. Eniten pelottivat muskeiliveneet. Myös liian navakka tuuli saa minut edelleen pysymään kotona.

Yhdellä ensimmäisistä omista melonnoista tuli vastaan melko iso Helsingin edustan risteilyalus, joka sai aikaan korkean aallokon. Vasta-alkajasta aallot tuntuivat valtavilta, ja pulahtamista olisi ollut todistamassa (liian) moni aluksen matkustajista. Selvisin aallokosta kunnialla – eikä kajakkikaan ihan helposti kaadu, vaikka siltä aluksi tuntuisi. Toistaiseksi ainoa kaatuminen on tapahtunut kurssilla, jossa se kuului ohjelmaan.

Melonta on erinomainen tapa nauttia merellisestä Helsingistä. Kaupungin edustalla on kivoja pieniä saaria, joihin ei veneellä pääse. Aurinkoinen sää, rauhallinen tuuli ja retkievät: mikäpä sen rentouttavampaa lajin mukavuudesta nauttivalle aloittelijalle. Syksyn talkoissa opin kajakkien evän korjaamista. Hyödyllinen taito, sillä evä voi retkelläkin mennä jumiin.

Toisen melontakauteni alkua odotan innolla!

*Laura Iisakka,
alkeiskurssilainen vm 2005*

Merimelontaa U

Teksti: Tommi Korhonen

Syksyllä 2005 otin väli vuoden tietokonehommista ja lähdin opiskelemaan Kurun kansainväliselle eräopaskurssille. Kurssiin kuuluu kaksi työharjoittelujaksoa, joista jälkimmäisen suoritin pestautumalla melontaoppaaksi Uuteen-Seelantiin.

Kahden viikon Lapin hiihtovaeluksen jälkeen päätin paeta maaliskuun kylmää ja pimeää jonnekin niin lämpimään, että melontakausi olisi käynnissä.

Netistä selvisi, että Uudessa-Seelannissa on varsin aktiivinen merimelontakulttuuri, melontakausi parhaimmillaan ja satoja alan yrittäjiä, yhden miehen firmoista satojen kajakkien yrityksiin. Siispä lähettämään sähköpostia webbisivujen perusteella sopivilta vaikuttaviin kohteisiin.

Yhteydenotot tuottivat yllättävän positiivisen tuloksen. Noin kymmenestä viestistä lähes jokaiseen vastattiin. Kaksi vastaajaa tarjosi suoralta kädeltä töitä ja moni muu lupasi apua paikan etsintään. Kahdesta tarjokkaasta valitsin New Zealand Sea Kayak Adventures -nimisen yrityksen. Firman omistaja, pääopas ja itse asiassa sen ainoa työntekijä Mark Hutson tekisi 10 päivän meriretken maaliskuussa juuri työharjoittelujaksosi aikana ja ottaisi minut apuoppaaksi retkelle.

Kokoneen konkarin apunai

Perillä selvisi, että olin onnistunut tekemään uskottoman hyvän valinnan. Mark on yksi Uuden-Seelannin ensimmäisiä kajakkiryrittäjiä. Kun hän aloitti 20 vuotta sitten, Uudessa-Seelannissa oli vain neljä merimelontaryittäjää, näistä kolme muuta eteläsaarella ja Mark yksin pohjoissaarella. Siitä ala on kasvanut räjähdysmäisesti, sillä nyt firmoja on satoja. Yksin eteläsaaren Abel

Whangamumu Harbour.

Tasman -kansallispuistossa, joka on Uuden-Seelannin tunnetuimpia melonta-alueita, toimii ainakin 35 ryittäjää. Osa näistä on todella suuria, aukkopaikkoja on satoja (suurin osa kaksikkoja) ja oppaita töissä sesonkiaikana kymmeniä. Voi hyvin kuvitella, millaista melontaretkely on tällaisissa turistiryksissä. Siirtymistä valmiilta leiripaikalta seuraavalle, jossa on jo kymmeniä muita melojuja odottamassa.

Markin ideana on toteuttaa pitkälle räätälöityjä retkiä pienelle asiakaskunnalle. Ensimmäisellä retkellä asiakkaita olikin vain kaksi, amerikkalaiset isä ja tytär, Jack ja Megan. Kummallakin oli kokemusta melonnasta eri puolilta maailmaa, joten pääsimme melomaan paikkoihin, jonne aloittelijoiden kanssa ei olisi ollut asiaa. Alunperin retki oli suunniteltu 10-päiväiseksi, mutta se lyheni hieman heidän paluulentonsa

Tommi telttailee Whangamumussa.

takia. Retkellä oli mukana myös paikallinen opasharjoittelija Daniel, josta Mark koulutti itselleen apulaista.

Retkeilyä Maorimaan rannoilla

Retki tehtiin pohjoissaaren pohjoiskärjessä olevalla Bay of Islands-nimisellä alueella. Maisemat olivat uskomattoman upeita! Pitkiä val-

Uudessa-Seelannissa

Kajakit valmistellaan lähtökuntoon Taupiri Bayn rannalla.

koisia hiekkarantoja, pystysuoria laavakiviseinämiä, valtavia luolia joihin voi meloa sisään, merestä nousevia tornimaisia kivimuodostelmia ja kivikoita, joista käytetään nimitystä "rock gardens". Näitä ei suinkaan yritetty vältellä, vaan nimenomaan etsimme mahdollisimman kapeita välejä, joista vielä

juuri ja juuri pääsi kajakilla läpi. Kun samaan aikaan mereltä tulee toista metriä korkea aalto, melonta muistuttaa lähinnä koskimelontaa merikajakilla. Kypärä olikin tarpeellinen turvavaruste.

Meloimme varmasti yhdellä Uuden-Seelannin parhaista melontavesistä. Ilmasto pohjoissaarella oli

maaliskuussa ihanteellinen (ilma +20 - +26, vesi n. +20) eikä paikallisista mäkäröistä (sand fly) ollut juurikaan haittaa. Alue on melko eristyksissä, seitsemän päivän aikana emme tavanneet kertaakaan muita meloja. Veneitäkin näkyi vain muutamia.

Rannat ovat joko yksityisomistuksessa, alkuperäiskansan Maorien yhteisöistamaa ns. maorimaata tai ympäristöministeriön (Department of Conservation) suojelualuetta. Markilla on yhteistyösopimus ministeriön kanssa, niinpä saimme teltilta suojelualueilla ja vastapalvelukseksi keräsimme ja kuljetimme pois roskia sekä peitimme laittomia nuotiopaikkoja.

Paahtopaistia, grillikanaa ja banaanilettuja

Markin retkillä ruokailu on yksi päätapauhtumista. Ruoka ei ollut sitä normaalia retkiruokaa, nuudeita tai pastaa, vaan ruokalistalla oli mm. paahtopaistia, grillikanaa ja banaanilettuja. Aamiaiseen kuului aina paahdettua leipää tai köyhiä ritareita. Tuoretta kalaa saatiin vetämällä uistinta kajakin perässä. Viimeisenä iltana paistoin pitsaa aina taikan tekemisestä alkaen. Ruoka tehtiin bensakeittimillä, joita oli käytössä yhtä aikaa yleensä kaksi tai kolme.

Markilla oli taito saada myös asiakkaat osallistumaan kaikkiin töihin, joten oppaiden aika ei mennyt pelkästään ruoanlaittoon ja tiskaamiseen. Vaikka asiakkaita oli vain kaksi, melontaretken vetäminen maksaville asiakkaille oli ainakin ajoittain varsin kovaa työtä. Edellä mainitun ruokamäärän kuljettaminen vaatii melkoisen tilan kajakeissa. Markin systeemi oli, että kaikki

jatkuu s. 10

jatkoa s. 9

henkilökohtainen tavara teltat ja makuupussit mukaan lukien tulee mahtua oman kajakin etuluukkuun. Takaluukku on varattu ainoastaan yhteisille tavaroille. Tämän lisäksi osa tavaroista kulki kansilastina.

Kajakkeina oli minulla Q-Kayaks Tasman Express, Markilla Q-Kayaks Penguin ja asiakkailla Nimbus Puffin. Puffin on suunnittelultaan siitä erikoinen, että siinä ei ole lainkaan laipioita, vaan istuma-aukko on erillinen "amme". Tämä estää kaaduttaessa suurta määrää vettä pääsemästä kajakiin ja tekee kajakista erittäin vakaan vesilas-tissakin. Kaikki kajakit olivat muovikajakkeja, lasikuitu ei kestäisi noissa oloissa.

(vaikeustasoltaan suunnilleen HeMen melontatekniikan jatkokurssin asioita). Itse pidin opetus-session reskutuksista. Oli hämmästyttävää huomata, että vaikka amerikkalaiset asiakkaamme olivat meloneet eri puolilla maailmaa, reskutukset olivat heille aika tuntematon asia. HeMessä opittu tapa tehdä T-reskus tuli näin siirrettyä sekä rapakon taakse että jatkossa Markin opetusohjelmaan.

Loppujen lopuksi retkisuunnitelmaan tuli muutos yllättäen nousseen voimakkaan tuulen takia. Kolme viimeistä yötä vietimme samassa leirissä ja teimme ainoastaan kävelyretkiä lähiympäristöön. Aaltojen ollessa lähes kolmimetrisiä ja

Erinomaista tukiharjoittelua! Ainoa mahdollisuus pysyä aallon mukana oli nojata aalton ja pitää ylätukea rystyset valkoisina. Huomasin myös, miksi ylätuessa aina varoitetaan nostamasta kyynärpäätä ylös - valtameriaalloilla on sellainen voima, että ne tempaavat melan kädestä. Siinä samalla irtoaa olkapää, jos käsi on liian ylhäällä!

Seitsemän päivän retken lisäksi tein vielä kolmipäiväisen retken portugalilaispariskunnan kanssa. Nyt asiakkaat olivat aivan aloittelijoita ja enemmänkin kiinnostuneita snorklaamisesta kuin melonnasta. Pidimme leirin koko retken ajan samalla paikalla ja teimme vain lyhyitä päivämelontoja sopiville hiekkarannoille. Tämäkin oli kuitenkin mielenkiintoinen kokemus, sillä vedin kaksi ensimmäistä päivää yksin ja Mark saapui paikalle vasta kolmannen päivän aamuna. Sitä paitsi snorklailu kristallinkirkaissa vesissä kaloja katsellen ei ole ollenkaan huono korvike melonnalle.

Kun Suomessa on pimeää, kylmää ja merikin jäässä, voim lämpimästi suosittelua Uutta-Seelantia melontamatkan kohteeksi – jos vain selviät hengissä lentomatkasta (35 tuntia matkustamista, josta 26 tuntia istutaan lentokoneessa). Maa on matkailijaystävällinen. Halpoja majoituspaikkoja löytyy jokaisesta kylästä ja kaupungista, bussiliikenne toimii erinomaisesti ja ihmiset puhuvat lähes ymmärrettävää englantia. Varsinainen turistikausi on marraskuusta helmikuuhun, mutta varsinkin pohjoissaarella riittää aurinkoisia päiviä senkin jälkeen.

Siis ehkä ensi talvena uudelleen...

Kuvat: Tommi Korhonen ja Megan Haase

Kartanlukua.

Tekniikkaa kilometrien sijaan

Kilometrejä retkellä ei kertynyt paljoakaan. Päivämatkat olivat lyhyitä (5-15 km) ja pääpaino oli kivikoissa ja luolissa sekä leirilämässä ja ruoanlaitossa. Lisäksi yhtenä päivänä harjoiteltiin merikajakilla surffausta, toisena päivänä Mark opetti melontatekniikkaa

tuulen nopeuden 15-20 m/s Mark päätti jättää kajakit rannalle ja kävelyttää joukon lähimmälle tielle.

Omaa aallokkotreeniä

Retken jälkeisenä vapaapäivänä kävin surffaamassa koskikajakilla parimetrisiä myrskyn jälkimaininkeja paikallisten suosimalla surffirannalla.

Retkikyselyn satoa

Retkiryhmä kyseli s-postitse jäsenten retkiunelmia ja -ideoita. Vastauksia tuli 30, hajonta oli kattava, ja vastajina oli sekä kokeneita että aloittelijoita. Aloittelijoilta tuli monta terävää kommenttia. Tässä poimintoja vastauksista.

Miksi yhteiselle retkelle?

”Reipas aallokko mikä on siinä rajalla että yksinään ei tohtisi lähteä mutta porukassa voisi turvallisesti parantaa melontataitoja.”

”Syöminen on aina kivaa, varsinkin lomassa. Eli pieni evästauko saassa kruunaa retken. Samalla tulee harjoiteltua luonnonrannassa kompuointia. Jos ollaan enemmän tosissaan, niin pienet melontateknikaarjoitukset olisivat hyviä, teorian ja harjoitteet vois esittää maissa etukäteen.”

”Tärkeää olisi myös, että aamutoimet saisi tehdä rauhassa, eikä lähtö olisi joka aamu aikaisin. Joustavuutta vetäjältä, aloittelijat eivät ole yhtä nopeita kuin konkarit -pakkaamisessaan.”

Ideoita iltaretkille?

”Melontateknikoista tiistaimelonoilla voisi teemaksi valita vaikka jotain seuraavista:

- takaperinmelontaa eli kääntäminen kotia kohti vasta 500 m kääntöpaikan jälkeen
- ennen väylän ylitystä sivuttaismelontaa, kunnes kaikki ovat samassa ylitysrintamassa
- väylän jälkeen sivuttaismelontaa, kunnes kaikki ovat ylittäneet väylän
- merimerkin väistä suunnan muu-

toksella tai sivuun siirrolla -hellekelillä tuentoja tai/ja esimoita”

”Viime keväänä seuran liittyneenä oli alkukesästä haasteena ymmärtää, että miten retkille osallistutaan, kun on tullut vajalle klo 17.30. Ohjaajan olisi hyvä kertoa kaikille jo vajalla, että on ohjaaja ja mitä on ajatellut retkikohteeksi tai kysyä retkelle tulijoilta retkikohdetoivetta. Monesti tuntui mukavalta, kun retkiohjaajat tullessaan vajalle moikkasivat kaikkia ja kysivät oletko lähdössä retkelle. Retken ohjaajan olisi myös kiva lukea vajakirjasta missä parilla edellisellä kerralla ollaan oltu, jottei kolmea viikkoa junnattaisi samaa reittiä, jos kukaan

”Suurkiitos retkien järjestämisestä! Viime kesänä omat melontataidot karttuivat huomasti juuri iltaretkien ansiosta.”

Miten sinut saisi houkutelua retken apuvetäjäksi?

”KYSYMÄLLÄ SUORAAN”

Mitä jäit kaipaamaan?

”Inaria.”

*Retkiryhmän puolesta kiitos kyselyyn vastanneille!
Jaakko Mäkikylä,
uunituore Melontaopas.*

Ekki Nieminen

osallistujista ei halua kyseenalaistaa ohjaajan vankasti päättämää retkikohdetta. Yleisesti ottaen retki-ohjaajat ovat todella mukavia ja huomioivat kaikkia.”

Melontaretkiilykausi käynnistyi jälleen jäiden lähtiessä.

Arctic Sea Kayak Race tarjoaa merimelonnin kuningasmatkan, polkkaa ja oheistoimintaa Lofoottien liepeillä.

Arctic Sea Kayak Race, tuttavallisemmin ASKR, on melonta- ja menotapahtuma Norjassa. Västerälénin saaren laitoja kutitteleva kisa melotaan heinäkuun lopussa. Tapahtumaan kuuluu pitkä ja lyhyt retkisarja sekä melontaleiri Base Camp. Pitkä retkisarja kulkee sään

kokemusta. Lyhyt retkisarja meloo lyhyempiä retkiä suojaisemmissa vesillä. Base Campiin voi osallistua aloittelijakin.

Tapahtuman juoni kulkee näin: lähtöä edeltävänä päivänä ilmoitaututaan, lähtöpäivänä melotaan. Pitkä retkisarja teki kolmen päivän retken, jonka jälkeen tultiin Base-Campin ja lyhyen retkisarjan tukikohtaan Tindsøyalle kalasatamaan. Siellä pidettiin juhlat, välipäivä ja

tarjoavat nekin mahdollisuuden tutustua kansainväliseen osallistujajoukkoon. Kesällä 2005 ASKR:ään osallistui sataseitsemän-kymmentä melojaa, joista tusina kilpasarjaan, neljä tusinaa pitkään retkisarjaan ja loput lyhyelle retkellä sekä Base Campiin. Kilpasarja-laisista noin puolet keskeytti kisan liian vaativana.

Reissussa ehdittiin meloa vuonoissa, leiriytyä pienelle Sikosaarelle ja kukkaharjanteelle vuoren, vuonon

Polkkaa Lofoottien liepeillä

Norjassa saa samalla retkellä myös vuoret. JP Reiss telttanpystytyksessä.

salliessa Jäämeren reunamaa, jossa aallokko on jopa iso ja sotkuista.

Kaikentasoisille melojille löytyy paikka. Kilpasarjassa matkavauhti on 10-12 km tunnissa, pitkässä retkisarjassa 6-8 km tunnissa ja reitti on sama kuin kilpasarjassakin. Moilemmat vaativat aallokkomelonnin

perjantaina maraton sekä toiset juhlat.

Melonnin väliin mahtuu paljon polkkaa ja ilakointia iltanuotiolla. Tapahtuma on poikkeuksellisen sosiaalinen mihin tahansa suomalaiseseen verrattuna. Oheistoiminnot ovat keskeinen osa tapahtumaa ja

ja Jäämeren väliin. Ulkoluodoilla oli melkoista tvättemaskinetia eli ristiaaltoa. Satoi aika paljon, mitä ei nyt enää muista kuin valokuvista, joissa hiukset hyytelömäisesti liimaantuvat kallonmuotoihin. Lintuluodoilla lensi ruokkeja ja lunneja ja merikotkia. Näimme myös pari hyljettä ja pyöriäisiä. Välipäivänä

meloin Tindenin museoidulle kauppa-
asemalle muistelemaan kymmenen
vuotta aikaisempia kokemuksia.

Parhaat sijoitukset: Maratonin
tuloksestani olen vieläkin ylpeä eli
ainakin kaksitoista rakkulaa (autolla
ajaminenkin sattui monta päivää).
Seuramme JP sijoittui 11. sijalle
maratonissa ja Auli oli nopeimpia
naismelojia. Mikko ja Mari olivat
viisaita, he tekivät oman retken
kisaamisen sijasta.

Kummallisinta matkassa oli iskeä
melalla vahingossa messevään
meduusaan, jolla on ainakin puoli
metriä halkaisijaa ja metriset polt-
tohaivenet. Kivointa: oheistoiminnot
ja hienot maisemat.

Ja vinkiksi reissuun. Jos menet au-
tojunalla, muista varatessasi sanoa
että mukana on x cm pitkä kajakki ja
vaatia lupaus, että saat kajakin
kyytiin. Autojuna säästää yöunta ja
voi virkeänä ajella uudemmissa pit-
kää matkaa.

Lisätietoa tapahtumasta:
www.askr.no

Teksti: Anna Leena Lind
Kuvat: Mikko Suominen ja
Anna Leena Lind

Keväällä 2006 HeMen alkeiskurssille
ilmoitautuimme MM:n vajalla.

Alkeiskurssit valloittavat MM:n vajaa

Toukokuun alkupuolella alkavat jälleen HeMen suosittu kajakkimelonnin peruskurssit. Kurssit ovat HeMen yhteistä seuratoimintaa ja tärkeä uusien innokkaiden jäsenten lähde. Kurssitoiminta valitettavasti rajoittaa jäsenten yksityisiä iltaretkiä Mustikkamaalta kurssi-iltoina. Kurssit on keskitetty Mustikkamaalle mm. seuraavista syistä:

- Mustikkamaan vaja tulee tutuksi, mikä tasoiittaa vajojen käyttöä.
- Laituri on suojaisempi kuin SS:llä, lähes aina päästään vesille.
- Veneliikenne on vähäisempää kuin SS:llä.
- Turvasuunnitelmaa ei tarvitse tehdä kuin yhteen paikkaan.
- SS:n laajempi kalusto on jäsenten käytössä.

MM:n kalusto on varattu kurssi-iltoina klo 17 – 21:30 ensisijaisesti kurssin käyttöön.

Kurssit alkavat toukokuun alkupuolella ja kestävät kesäkuun puoleenväliin saakka maanantai-, tiistai- ja torstai-iltoina (viikot 19-24, 8.5.-15.6., ei helatorstaina 25.5.)

Jäseniä pyydetään suosimaan MM:n arki-iltamelonnoissa keskiviikkoa ja perjantaita. Kurssi-iltoina on käytettävissä SS:n runsaslukuinen kalusto. Kurseilla on 16-18 melojaa yhtä aikaa liikkeellä. Näin iso joukko varaa kajakkien lisäksi lähes kaiken laituri- ja huoltotilan.

Brush up -kertaus vähän meloneille

- SS torstaina 1.6.2006 klo 18.00 alkaen
- **Vetäjät:** Merja Nieminen ja Riitta Brander.
- **Kohderyhmä:** vuonna 2005 melontansa aloittaneet tai muut vähän meloneet.
- **Tavoitteet:** Varovainen melontakauden 2006 aloitus, tarkoituksena palauttaa mieliin mahdollisesti talven aikana unohtuneet asiat; varusteet, turvallisuus, perusmelonta.

Varusteet:

- veden lämpötilan mukaiset vaatteet ja välineet,
- kuminauha aurinko/silmälaseille,
- kajakkiin mukaan otettavat tavarat vesitiiviisti pakattuna,
- asianmukaiset jalkineet.

Ilmoittautuminen: Soutustadionille 2.5. ilmestyvälle listalle 28.5. mennessä. Mukaan mahtuu 16 kertaajaa.

HeMen retkikalenteri 2006

Säännölliset viikkoretket

Helpot tiistairetket (SS), ajalla 16.5.-12.9. (vesillä klo 18.00)

Keskiviikkoretket (MM) ajalla 10.5.-21.6. (vesillä klo 18.00)

Torstairetket (MM) 29.6.-14.9. (vesillä klo 18:00)

Sunnuntairetket (parilliset viikot MM, parittomat SS), ajalla 14.5.-10.9. (vesillä klo 10.00)

Pitkät retket ja teemaretket

9.5. Tiistairetkien koulutusretki

Vetäjä: retkiryhmä (retkiryhmä (at) helsinginmelojat.fi)

19.-21.5. Jongun Hujaus

Koskenlaskua Jongunjoella Lieksassa. Järjestää Lieksan Melojat ry. Jos olet halukas lähtemään, kysele mahdollista yhteiskuljetusta retkiryhmältä:
retkiryhmä (at) helsinginmelojat . fi

25.-28.5. Helatorstairetki

Yhteislähtö Norra Sandöle. Vaativa retki, kuivapuku. Lisätiedot: retkiryhmä (at) helsinginmelojat.fi.

16.-18.6. Meriretkikurssi

Koulutusellinen meriretki meriretkeilystä kiinnostuneille. Vetäjät: Anna-Leena Lind ja Auli Köresaar. Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Alli, allihalli (at) yahoo.com 040 7393 794 tai Auli, koresau (at) yahoo.com 0400 824 563

23.-25.6. Juhannusretki

Mustikkamaalta itään. Tarkempi suunnitelma myöhemmin.
retkiryhmä (at) helsinginmelojat.fi

3.-9.7. Ahvenanmaan saariston retki (täynnä!)

15.-21.7. Kolovesi

Helpohko sisävesiretki Koloveden kansallispuistoon ja sen lähivesille. Päivämatkat noin 20-30 km leppoisaa vauhtia. Osallistujilta edellytetään noin 150km melontaa kaudella 2006 ja kokemusta ainakin

parista viikonloppuretkestä, joista yhdeksi sopii erittäin hyvin meriretkikurssi. Suunnittelukokous ke 17.5. klo 18.00 SS:lla. Ilmoittautumiset retkelle viimeistään tiistaina 16.5. Hanna Helén, hanna.helen (at) iki.fi, 044 36 86 148.

9.8. Kuutamoretki (iltaretki)

Lähivedet Soutustadionilta. Vetäjä: Mirja Hämäläinen (mirja.hamalainen (at) fimnet . fi, 050 5252843)

18.-20.8. Muinaistaideretki

Kohteena on nyt kalliomaalaukset joko Päijänteellä tai välivälän suunnalla. Kohde tarkentuu tuulitilanteen mukaan (siis Päijänne toteutuu ensisijaisesti jos tuulista ennustetaan riittävän heikkoja). Vetäjät: Timo Lampinen, Marja-Terttu Posa (timo.lampinen (at) mbnet fi, 0400 433724 ja marja-terttu.posa (at) welho.com, 050 4463803)

24.8. Taiteiden yö

(torstairetki Mustikkamaalta Töö lönlahdelle)
vetäjä: Mirja Hämäläinen, mirja. hamalainen (at) fimnet.fi, 050 5252843

25.-27.8. Tammisaaren kansallispuisto

Keskivaativa retki; osallistujilta edellytetään pelastautumistaitoja sekä kohtalaista melontaa- ja retkikokemusta. Päivämatkat n. 20-30 km. Kansallispuistossa on paljon mielenkiintoista nähtävää, joten kaffe-, jäätelö- ja kaupataukoja pidetään. Alustava reittisuunnitelma: Pe 25.8. aamulla siirtyminen Tammisaaren mannantertiin pitkin ja meloen: Tammisaari, Älgö/Modermagan/Fladalaneland (yöksi). La 26.8. Älgö/Modermagan/Fladalaneland ? Jussarö (maksullinen opastus 2/hlö) ? jonnekin yöksi. Su 27.8. Jostakin yösaaresta - Raaseporin linnan rauniot (mahdollisesti maksullinen opastus) ? Tammisaari ?, paluu Helsinkiin maitse. Suunnittelupalaveri ke 9.8. klo 18.00 Soutustadionilla Ilmoittautuminen viimeistään pe 3.8.:

mikasyvelin (at) hotmail.com tai 050 518 1434)

7.9. Kuutamoretki

Lähivedet Mustikkamaalta. Vetäjä: Hanna Helén, hanna.helen (at) iki.fi, 044 36 86 148

Retki Sipoon saaristoon 8.-10.9.

Reitti: MM - Krokholmen - Furuholmen (yö) - Sipoon Kanoottiklubi - Söderkullandet - Möholmen - Kaunissaari - Tallholmen (yö) - Kutuhället - Villinki - MM. Etelälänsituullilla kierto toisin päin. Matkaa 20 km - 30 km päivittäin, yhteensä 75 km. Mukaan mahtuu 10 melojaa. Täysikuu päivän-pari vuoha. Ilmoittautumiset: Jukka Honkala jukka.honkala (at) pp1.inet.fi

30.9.-1.10. Ruskaretki

Kohde vielä avoin. Tiedustelut, mielipiteet, ehdotukset ja toiveet: mikasyvelin (at) hotmail.com tai 0505181434.

4.-5.11. Vaativa kuutamoretki

Saatetaan lähteä reissuun jo per jantaina iltapäivällä. Suunnitelmissa on joko Porkkalan kierto, n. 90 km tai tuulen mukaan muualle. Tiedustelut (mielusti syksyn puolella) Erkki Nieminen 050 599 4893.

6.12. Itsenäisyysmelonta

Yhteislähtö. Lisätiedot: retkiryhmä (at) helsinginmelojat.fi

Avokanoottiretket

Kajakit voivat tulla mukaan - eteneminen inkkarien ehdoilla.
-Helppo viikonloppuretki inkkareilla kesällä.
-Päiväretki Verlan vesille kesällä.
-Syksyllä lokakuun puolella on retki Jongunjoelle. Se vie jostain viikosta ke-su -välin.
-Kevään inkkarikurssilaisille on suunnitteilla helppo retki.

Jos haluat oman retkesi seuran viralliseen retkikalenteriin, ota yhteyttä retkiryhmään, retkiryhmä (at) helsinginmelojat.fi

Pernoonkosken kuohuissa syksyllä 2005.

Koskimelonnan alkeiskurssi

Aika: 2-3.9.2006

Paikka: Pernoonkosket Kotka

Kurssin aloitus: Soutustadionilta la 2.9.06 klo 9.00 (paluu su 3.9.06 iltapäivällä soutustadionille)

Vetäjä: Melontaopas Tuomas Runnako

Kurssi on tarkoitettu koskimelonnasta kiinnostuneille aikaisempaa melontakokemusta omaaville henkilöille. Aiempaa koskikokemusta tai omaa kalustoa ei tarvita. Kurssille mahtuu enintään 8 melojaa. Kurssin ohjelma: Varusteet, turvallisuus, virranluku, virrassa melominen ja koskenlasku. Ohjelmaa säädetään osallistujien mukaan.

Kalusto kurssilla: Koskikajakit

Varusteet: Veden lämpötilan mukaiset vaatteet, vaihtovaatteita, asianmukaiset jalkineet (neopreenitossut tms.), saunomiskamat
Yöpyminen ja majoitus: Yöpyminen sisätiloissa Karhulan ladun majalla tai teltassa. Käytettävissä keittiö (sähkö on, ei juokevaa vettä), sauna ja grillikatot.

Kustannukset: Yöpyminen 50 € ja matkakulut jaettuna osallistujien kesken

Lisätietoja ja ilmoittautuminen: yhteydenotot mielellään sähköpostitse tuomas.runnako@kokkolalainen.com, myös puhelimitse 045 6775595

[hallitukselta]

Huomiolippuja ja äyskäreitä

Seuralle hankitaan muutama kajakkini kiinnitettävä huomioviiri. Niiden käyttöä suositellaan retkenvetäjille. Myöhemmin teetetään huomioviireiksi seuran logolla varustetut liput. Molemmille vajoille hankitaan myös äyskäreitä, niin että jokainen vajalta lähtevä voi sellaisen napata kajakkiinsa.

Vajojen lukot ja avaimet uusitaan

Vajojen lukot on päätetty uusia. Niinpä myös avaimet on vaihdettava. Hanke toteutetaan alkavan melontakauden päätyttyä. Myös sähköisen avainkorttijärjestelmän mahdollisuutta on selvitelty, mutta siihen siirtyminen osoittautui kalliiksi ja hankalaksi toteuttaa.

HeMen toimihenkilöt

JÄSEN- ja TALKOOASIA

Jäsensihteerit Marja-Terttu Posa
jasenasiat@helsinginmelojat.fi,
(09) 872 9976, 050 446 3803
Maarukankuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osoitteenmuutokset jne.
Talkoorekisteri: Maija Airas
talkoot@helsinginmelojat.fi, 040 756 0761
Talkoipanosten ilmoitukset, avoimet tehtävät.

TALOUSRYHMÄ

Taloudenhoitaja Tuija Kuutti
talous@helsinginmelojat.fi, 561 1572 (ilt.)
Pallastunturinkuja 1 A 11, 01280 Vantaa
Kirjanpitäjä Hanna Peltonen

TIEDOTUSRYHMÄ

Pärskeen päätoimittaja Marja Niemi
parske@helsinginmelojat.fi, 040 779 7061
Sähköpostilista Pasi Tiittanen
pti@iki.fi (ylläpito, liittymiset ja eroamiset listalta)
www.helsinginmelojat.fi Pertti Lehtinen
pertti.lehtinen@iki.fi, 040 838 8653

KOULUTUSRYHMÄ

Koulutusryhmän vetäjä Ilkka Salmi
ilkka.salmi@iki.fi
Koskikurssit Tuomas Runnako
tuomas.runnako@kokkolalainen.com, 045 677 5595
Avokanoottikurssit Jaakko Mäkikylä
jaakko.makikyla@meridian.fi, 050 345 6935

RETKIRYHMÄ

retkiryhma@helsinginmelojat.fi
Retkiryhmän vetäjä Hanna Helén
hanna.helen@iki.fi, 044 36 86 148
Muut jäsenet
Mirja Hämäläinen
050 5252843 mirja.hamalainen
Teemu Kokkonen
tkokko@cc.hut.fi, 050 5510 827
Jaakko Mäkikylä
jaakko.makikyla@meridian.fi, 050 345 6935
Tiistairetien koordinaattori Inkeri Salmenlinna
inkeri.salmenlinna@iki.fi, 050 57 57 555

VAJARYHMÄ

Vajaryhmän vetäjä Lauri Kekkonen
lauri.kekkonen@kolumbus.fi, (09) 785 572,
050 535 2002
Vajavastaava (MM) Taru Saxberg
0400 609 039
Vajavastaava (SS) Jyrki Uotila
jyrki.uotila@luontopalvelut.fi, 0400 831 404
Päivystysvastaava Taina Karjalainen
taja.karjalainen@luukku.com, 050 307 3624

KALUSTORYHMÄ

Varausvastaava Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden varaukset s-postilla kajakkivaraus@helsinginmelojat.fi tai soittamalla/ tekstiviestillä 0400/886453 ti ja to klo 15:30-18:00
Kalustohankinnat Risto Lehtivaara
risto.lehtivaara@kolumbus.fi
Kalustokirjanpito Mikko Kokkonen
mikko.kokkonen@nokia.com
Kalustonkunnostus Tapio Linkosalo
tapio.linkosalo@helsinki.fi

Palautus:
Marja-Terttu Posa
Maarukankuja 6 A 17
01480 Vantaa

2

Helsingin Melojien jäsenkortti v. 2006

HEME

**HELSINGIN
MELOJAT ry**

Jäsennumero on tarrassa. Leikkaa kortti talteen.

HeMen maksut v. 2006

Jäsenmaksut

Jäsenmaksu 65 e (talkoopanoksen tehneille 40 e)
Perhejäsenmaksu 125 e (kahden talkoopanoksen tehneille 75 e)
Nuorisojäsen (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e)

Liittymismaksut

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e

Talkooalennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi.

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kajakkeja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottaville omilla retkillä ja seuran yhteisillä retkillä.

Muut maksut

Avainpanti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 25 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 40 e
Varusteakaappi 5 e
Vierasmaksu (1vieras kerrallaan) 10 e/päivä/aukko

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille

(varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä, kajakkikaaret 1 e/päivä
Telta tai trangia 2 e/päivä
Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + seuran jäseniltä 8 e/päivä ja ulkopuolisilta 20 e/päivä

Myytävät tavarat

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkelykartta (1:50 000) 2003 painos, 20 e, vuoden 2000 painos puoleen hintaan.
Meriretkelyn perustieto 3 e, siniset hihamerkit 3 e, kurssiohjaajien kirja 12 e, (seuran kurssiohjaajat saavat sen osallistuessaan koulutuspäivään)
Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e
HUOM: Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistapäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HeMen tilinumero OP Oulunkylä 572146-113731

Merkitse jäsennumerosi viitteeksi kun maksat jäsenmaksun. Numero on Pärskéen osoitetarrassa. Kun maksat jotain muuta, älä käytä viitettä, vaan ilmoita maksaessa nimesi ja maksun aihe.